

E D I T U R A   S C R I P T U M®

În rolurile principale

De același autor
la Editura Scriptum au mai apărut:

Asemenea lui Isus
Calmul din mijlocul furtunii
Fără teamă
Fiecare zi merită o șansă
Înfruntă-ți uriașii
Nu-i de mirare că e numit Mântuitorul
Nu totul se învâрте în jurul meu
3:16 Numerele speranței
Salvatorul de lângă tine

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUCADO, MAX

În rolurile principale / Max Lucado. - Oradea: Scriptum, 2012

ISBN 978-973-1813-21-9

ÎN ROLURILE PRINCIPALE

OAMENI OBIȘNUIȚI ÎN MÂINILE
UNUI DUMNEZEU EXTRAORDINAR

Partea întâi

MAX LUCADO

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
Cast of Characters
by Thomas Nelson, a registered trademark of Thomas Nelson, Inc.,
PO Box 141000, Nashville, TN 37214
ISBN 978-0-8499-4658-5
© 2009 by Max Lucado
All Rights Reserved. This Licensed Work published under license.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
În rolurile principale
de Max Lucado

© 2012 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, toate citatele biblice folosite sunt preluate din traducerea D. Cornilescu. Citatele biblice notate AMP provin din traducerea The Amplified Bible. Citatele biblice notate CEV provin din traducerea The Contemporary English Version. Citatele biblice notate KJV provin din traducerea King James Version. Citatele biblice notate MSG provin din traducerea The Message. Citatele biblice notate NASB provin din traducerea New American Standard Bible. Citatele biblice notate NCV provin din traducerea New Century Version. Citatele biblice notate NEB provin din traducerea New English Bible. Citatele biblice notate NIV provin din traducerea New International Version. Citatele biblice notate NKJV provin din traducerea New King James Version. Citatele biblice notate NLT provin din traducerea New Living Translation. Citatele biblice notate NTR provin din Noua Traducere a Bibliei în Limba Română. Citatele biblice notate RSV provin din traducerea Revised Standard Version. Citatele biblice notate WEY provin din traducerea The Weymouth HTML Bible.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

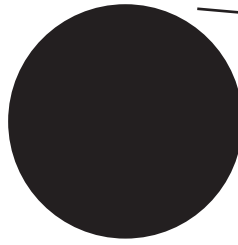
ISBN 978-973-1813-21-9

Tiparul executat în U.E.

Pentru Landon Saunders

Încă mai păstrez căldura cuvintelor tale
și sunt mulțumitor pentru zâmbetul tău

Cuprins

<i>Introducere</i>	9
1. Iosif	13
<i>Rugăciunea lui Iosif</i>	
2. Matei.....	23
<i>Prietenul celor prăbușiți</i>	
3. Femeia care a spălat picioarele lui Isus.....	33
<i>Principiul 7:47</i>	
4. Mefiboșet	45
<i>Privilegiul cerșetorilor</i>	
5. Femeia samariteancă	59
<i>Două pietre de mormânt</i>	
6. Maria, Marta și Lazăr.....	71
<i>Distribuția ta în orchestra lui Dumnezeu</i>	
7. Abigail.....	83
<i>Comportament barbar</i>	
8. Bărbatul paralizat	93
<i>Scipiri de lumină în bezna nopții</i>	
9. Ioan	105
<i>Pot preschimba tragedia ta în triumf</i>	

10. Pavel.....	115
<i>Eroi din umbră</i>	
11. Doi tâlhari.....	125
<i>Am să te las pe tine să alegi</i>	
12. Moise	135
<i>Vocea din căruțul pentru curățenie</i>	
13. Iosif	145
<i>Când greierii îți dau bătăi de cap</i>	
14. David.....	155
<i>Înfruntă-ți uriașii</i>	
15. Estera	167
<i>Sensibilizează inima împăratului</i>	
16. Iov	177
<i>Când omul își pune mâna la gură</i>	
17. Nicodim	187
<i>Celebra conversație din Scriptură</i>	
18. Iair.....	199
<i>Licăriri de cer</i>	
19. Tânărul bogat	213
<i>Săracul bogat</i>	
20. Sara, Petru și Pavel	223
<i>Împărăția absurdului</i>	
21. Lazăr	235
<i>Martorul final</i>	
22. Petru.....	245
<i>Evanghelia celei de-a doua șanse</i>	
23. Concluzie	251
<i>Distribuția rolurilor</i>	
<i>Surse de inspirație .....</i>	<i>255</i>

Capitolul 1

Introducere

Pe aleea cafenelei, aproape de masa unde te-ai așezat tu, stă un tinerel de vreo douăzeci de ani cu părul negru. Îmbrăcămintea lui trădează proveniența sa din clasa de mijloc a societății, musculatura bine lucrată și pielea bronzată ar putea sugera că este un muncitor în aer liber. Designer de exterior, probabil? Sau dulgher? Nu te sfești să-l privești îndelung... și ceva ți se pare neobișnuit la el. Aspectul și trăsăturile feței trădează statutul său de venetic. Deși n-ai vrea să-și dea seama că-l analizezi, până să conștientizezi privirea-ți insistentă, el se simte luat în vizorul tău și îți zâmbește.

— Sunt evreu.

— Poftim?

— Nu sunteți primul care se miră de aspectul meu fizic. Sunt evreu, doar că în ultimii ani am lucrat în Egipt.

Curios, îți tragi scaunul mai aproape de el și te apleci puțin în față.

— Vreți să vă spun pe scurt povestea mea?

— Aprobi ușor cu capul, iar tinerelul începe:

— Ei bine, totul a început când tata i-a furat unchiului meu moștenirea. Mai exact, bunica și-a dorit mai tare ca tata să-l înșele pe

fratele său. Ea a fost de fapt creierul întregii conspirații. Descoperind șiretlicul, unchiul Esau și-a pus în gând să-l omoare pe tata. Dar a scăpat ca prin urechile acului, cu capul pe umeri, și asta nu-i puțin lucru. S-a refugiat apoi la fratele bunicii. Ați auzit de Laban? Sigur că nu, nici n-aveați de unde. Desigur dacă nu cumva faceți tranzacții cu animale de rasă în zona de unde tocmai am venit eu. În orice caz, tata a ajuns să se îndrăgostească de una din ficele lui Laban, dar – „din întâmplare” – s-a căsătorit cu alta. Înșelătorul a sfârșit înșelat de Laban. După toate aparențele, mătușa mea era prea comodă să-și găsească un bărbat, așa că a măritat-o Laban. Dar până la urmă tata a ajuns să se însoare și cu mama mea, care era de fapt favorita lui. Doar că ea nu rămânea însărcinată. Așa că tata s-a ales cu o gașcă de prunci de la alte femei, una dintre ele fiind sora mamei mele – știți, cea despre care vă povesteam că o măritase Laban. Și, când am apărut eu, casa roia de copii, însă favoritul tatălui am fost eu. Îmi făcea daruri și îmi acorda atenția de care ceilalți copii nu se bucurau, ceea ce i-a stârnit pe toți împotriva mea. Așa că m-au vândut unor traficanți de sclavi, și așa am ajuns eu în Egipt. Probabil că acum tata mă crede mort, dar eu sunt cât se poate de viu. În orice caz, mi-e foarte foame. Și dacă veni vorba, mai mâncați restul de mazăre din farfurie?

Îl privești uimit și îi întinzi farfuria cu restul de mâncare, întrebându-te ce poveste o mai fi și asta. Înșelători escrocați de alții la fel ca ei. Șarlatani trași pe sfoară. Ce fel de oameni mai sunt și ăștia? Exact genul de oameni pe care Dumnezeu i-a distribuit în rolurile principale. Iosif și familia lui sunt doar câțiva din mulțimea de astfel de personaje lipsite de prea multe merite, a căror povești de viață sunt scrise pe paginile Scripturii. Iacov la șantajat pe Esau la îndemnul mamei lor, Rebeca. Unchiul Laban l-a manipulat atât de șiret pe ginerele său, încât acesta din urmă nu și-a dat seama că s-a înșurat cu altă femeie decât a doua zi dimineață, după ce jurămintele au fost rostite și tortul împărțit. Iosif se plimba țațoș, ca un păun, înfuriindu-i peste măsură pe frații lui, care au devenit nimeni alții decât întemeietorii celor douăsprezece seminții ale lui Israel și membrii fondatori ai arborelui genealogic a lui Isus. Da, Isus Cristos!

Urcând pe arborele genealogic vei întâlni mere care mai de care mai viermănoase. Despre aceștia se pomenește în primul capitol al

Noului Testament. Matei enumeră patruzeci și doi dintre ei, asupra cărora planează destul de multe suspiciuni în ce privește caracterul lor. Ai răbdare să-ți înșir câteva exemple?

- O străbunică de-a Lui s-a dat drept prostituată doar pentru a-l obliga pe Iuda (un frate de-a lui Iosif) să-și țină promisiunea.
- O altă străbunică nici n-a avut nevoie să se dea drept prostituată, că era una veritabilă. Ea patrona ca o matroană cartierul roșu al Ierihonului.
- Batșeba era subiectul principal al tabloidelor – frumusețea întrupată ce se îmbăia în curte și-a croit drum pe paginile Scripturii via brațele regelui David.
- Și David. Ucigașul care nu și-a putut controla nivelul de testosteron. Tipul care avea mai multe neveste decât bun simț.
- Fiul lui, Solomon, avea, pe lângă neveste, și mulți bani, de fapt foarte mulți bani. Nu cred să mai fi existat vreun rege atât de bogat și atât de însingurat. „O deșertăciune a deșertăciunilor“ a fost epitaful înscris pe piatra funerară a mormântului său.

Strămoșii lui Isus. Poveștile lor de viață, una după alta, sunt marcate de scandaluri, poticneli și intrigi. Cine sunt oamenii aceștia?

Noi. Oamenii aceștia suntem noi.

Noi înșine ne regăsim în povestea lor. Ne găsim speranța tot acolo unde au găsit-o și ei. În mâinile unui Dumnezeu extraordinar. În mijlocul tuturor... planând deasupra tuturor... este eroul tuturor: Dumnezeu. Creatorul. Modelatorul. Răscumpărătorul inimilor prăbușite. Dumnezeu. Cel care distribuie roluri principale, oferă a doua șansă, arată îngăduință față de toți cei care o cer și o acceptă. Lui Moise – care a ucis; lui Samson – care s-a prăbușit; lui Toma – care s-a îndoit de Dumnezeu; lui Ioan Botezătorul – care se îmbrăca precum omul cavernelor și era la aceeași dietă cu ursul grizzly.

Acestea sunt personajele Bibliei, învăluite de mult mai multă tenacitate și sclipire decât își pot imagina mulți oameni. Îmi face deosebită plăcere să lecturez povestea vieții lor. De-a lungul anilor chiar mi-am format obiceiul de-a le repovesti pe câteva dintre ele, iar cartea de față este o colecție a acestor povestiri.

Le sunt recunoscător pentru aceasta Laurei Kendall, lui Karen Hill și Andreei Lucado, care au strâns recolta asta pentru mine. De asemenea lui David Moberg și echipei de la Thomas Nelson, care mi-au sugerat ideea.

Împreună, oferim cititorilor această carte pe aripile unei promisiuni atât de minunate: Dacă Dumnezeu a avut roluri pentru aceste personaje... cu siguranță are unul și pentru noi. O comoară a versetului din cartea Evrei ne garantează asta:

Căci Cel ce sfințește și cei ce sunt sfințiți, sunt dintr-unul.
De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească „frați“, când zice:
[...] „Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!“
(EVREI 2:11-13)

Pasajul acesta are ceva din farmecul unei fotografii de familie. Un colaj de mătuși, unchi, verișori și alte rubedenii adunate la o nuntă, la un picnic sau la o sărbătoare. Toți membrii ciudați ai familiei sunt prezenți. Un pierde-vară, un alcoolic, unchiul care nu s-a maturizat niciodată și mătușa care vorbește întruna. Verișorul care deja și-a construit un dosar penal și bunicul care mai scapă printre dinți și cuvinte necumpătate. Iosif, în veșmintele sale egiptene și tatăl său, Iacov, cu ochi săgetători. Unchiul Laban și Regele David. Toată lumea este aici – chiar și Isus. El stă în mijlocul lor, zâmbind ca un tată mândru ce este: „Iată-Mă, Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu!“

Te vezi și pe tine în această fotografie? Nădăjduiesc că da... și tu faci parte din ea. Și El este mândru și de tine.

Capitolul unu

IOSIF

Iar nașterea lui Isus Cristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt. Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.“

Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească ce vestise Domnul prin prorocul, care zice: „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-I vor pune numele Emanuel“ care tâlmăcit înseamnă: „Dumnezeu este cu noi“.

Când s-a trezit Iosif din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; și a luat la el pe nevastă-sa. Dar n-a cunoscut-o, până ce ea a născut un fiu. Și el I-a pus numele Isus.

{ MATEI 1:18-25 }

Capitolul 1

Rugăciunea lui Iosif

Spațiul gol dintre versetele Bibliei reprezintă un sol fertil pentru tot soiul de întrebări. Cu greu poți citi Scriptura fără să-ți șoptești din când în când: „Mă întreb dacă...”

„Mă întreb dacă Eva a mâncat vreodată fructe.“

„Mă întreb dacă Noe a dormit bine în timpul potopului.“

„Mă întreb dacă lui Iona îi plăcea peștele sau dacă Ieremia avea vreun prieten.“

„Oare Moise evita să treacă pe lângă tufișuri? Isus făcea glume? Petru a mai încercat vreodată să umble pe apă?“

„Oare vreo femeie s-ar fi măritat cu Pavel, sigur dacă el i-ar fi cerut vreuncea mână?“

Biblia este asemenea unui gard de scânduri pline de noduri, prin ale căror găuri putem să tragem cu ochiul, fără însă a vedea imaginea în ansamblu. Este asemenea unui album cu instantanee, înfățișând niște oameni care L-au întâlnit pe Dumnezeu, dar care nu relatează întotdeauna și consecințele imediat următoare. Așadar, ajungem să ne punem întrebări de felul:

Oare ce i-a spus femeia prinsă în timpul comiterii adulterului soțului ei când a ajuns acasă?

Îndrăcitul care a fost vindecat, ce meserie și-a ales pentru a-și câștiga existența?

Fiica lui Iair a regretat vreodată că a fost înviată?

Perspective limitate, instantanee, curiozități. Le vei întâlni în fiecare capitol cu privire la fiecare personaj. Dar nimic nu ne ridică mai multe întrebări ca nașterea lui Cristos. Personajele se perindă prin fața noastră, fără să apucăm măcar să le întrebăm ceva. Hangiul era mult prea ocupat ca să-L mai găzduiască pe Dumnezeu – o fi aflat vreodată Cui a refuzat să-I ofere adăpost? Păstorii – au mai fredonat vreodată cântecul îngerilor? Magii care s-au lăsat călăuziți de stea – cum a fost pentru ei să se închine în fața unui nou-născut? Dar Iosif, mai ales Iosif. Am atâtea întrebări pe care aș vrea să i le pun.

Ți-ai măsurat vreodată puterile cu Isus la skandenberg? Te-a lăsat vreodată să câștigi?

Ți-ai ridicat vreodată privirea în timp ce te rugai și L-ai zărit pe Isus ascultându-te cu atenție?

Cum se spune „Isus“ în egipteană?

Ce s-a mai întâmplat cu magii?

Ce s-a mai întâmplat cu tine?

Cu Iosif nu știm ce s-a întâmplat. Rolul său în primul act al piesei este atât de important, astfel că ne-am fi așteptat să-l întâlnim și în celelalte acte – dar, cu excepția unei foarte scurte scene petrecute la Ierusalim, pe vremea când Isus avea doisprezece ani, Iosif nu mai apare nicăieri. Restul vieții sale este lăsat pradă speculațiilor, iar întrebările noastre rămân fără răspuns.

Însă cea mai mare întrebare între toate rămâne cea legată de Betleem. Tare mi-aș dori să știu ce s-a întâmplat în noaptea aceea în staul. Mi-l imaginez pe Iosif în toată această schemă. Pășunile scaldate în raza lunii, stelele sclipind pe cer și luminile Betleemului strălucind undeva în depărtare. Iar Iosif frământându-se în fața staulului.

La ce s-o fi gândit el în timp ce Se naștea Isus? Ce gânduri îi străbătea mintea în vreme ce Maria trecea prin chinurile facerii? Iosif și-a dat toată silința să facă ce ținea de el: a încălzit apa, a pregătit locul în care Maria putea să stea întinsă. A făcut tot ce se putea ca hambarul acela să-i fie ei cât mai confortabil, apoi a ieșit. Maria i-a cerut s-o lase singură, iar Iosif se simțea mai singur ca niciodată.

În acele clipe nesfârșite între chinurile nașterii îndurate de Maria și venirea pe lume a lui Isus, la ce se gândea Iosif? Se plimba în noapte cu privirea ațintită la stele. Poate se ruga?

Din anumite motive, bine întemeiate, nu-l văd ca pe un tip prea liniștit; mai degrabă agitându-se. Acum dă din cap, în clipa următoare își strânge pumnul. Nu în felul acesta s-a gândit el că vor decurge evenimentele. Mă întreb oare ce-o fi spus...

Doamne, nu așa am planificat eu lucrurile. Cătuși de puțin. Copilul meu să Se nască într-o iesle? Nu așa am prevăzut eu. O grotă cu oi și măgari, cu fân și paie? Soția mea să nască într-un loc în care doar stelele îi pot auzi durerea?

Nu așa mi-am imaginat eu mersul lucrurilor. Eu mi-am imaginat familia. Mi-am imaginat bunicii și pe vecinii care se înghesuie în fața ușii și prietenii care să-mi fie alături. Mi-am imaginat casa răsunând de primul scâncet al pruncului, apoi bătăile pe umăr, râsul zgometos și veselia nestingherită.

Așa mi-am imaginat eu că va fi.

Moașa mi-ar fi întins copilul în brațe în aplauzele tuturor. Maria s-ar fi odihnit, iar noi ceilalți am fi sărbătorit alături de întreg Nazaretul.

Dar iată cum au decurs lucrurile. Nazaretul e undeva la cinci zile depărtare, iar noi suntem ... undeva pe o pășune. Cine se va bucura împreună cu noi. Oile? Păstorii? Stelele?

Nu mi se pare drept. Ce soț mai sunt și eu? N-am găsit nici măcar o moașă care s-o asiste pe soția mea la naștere. Sau un pat în care să se odihnească. În loc de pernă, i-am pus pătura de pe măgar, iar ca adăpost i-am oferit un hambar cu paie și fân.

Mirosul este greu, animalele sunt gălăgioase, iar eu miros ca un cioban.

Mi-a scăpat cumva ceva? Doamne?

Când mi-ai trimis îngerul și mi-ai spus despre Fiul ce avea să Se nască, nu așa mi-am închipuit scenariul. Eu aveam în gând Ierusalimul, Templul, preoții și o mulțime de oameni înghesuindu-se să-L vadă. Un alai, poate. O paradă. Sau un banchet, cel puțin. La urma urmelor e vorba de Mesia!

Sau, dacă nu la Ierusalim, cel puțin la Nazaret? Nu ar fi fost mai bine la Nazaret, decât aici. Cel puțin acolo eram acasă, la treburile mele. Dar aici, în câmp, ce pot să am? Un măgar istovit, un braț de vreascuri și o căldare cu apă caldă. Nu așa am vrut eu să fie. Nu așa am vrut să-l întâmpin pe fiul meu.

O, Doamne, iar am zis ce nu trebuia, nu-i așa Tată? Nu am spus-o intenționat, doar că mereu uit. Nu este fiul meu... este Fiul Tău.

Copilul este al Tău. Planul este al Tău. Ideea este a Ta. Și iartă-mă că îndrăznesc... așa Își face Dumnezeu intrarea în lume? Venirea îngerului am acceptat-o. Întrebările curioase ale oamenilor legate de sarcina Mariei le înțeleg. Călătoria la Betleem, în regulă. Dar, Doamne, de ce trebuia să Se nască tocmai într-un staul?

Dintr-un minut într-altul, Maria trebuie să nască. Îl va aduce pe lume pe Mesia, nu orice copil. Pruncul ei e Dumnezeu, nu un bebeluș obișnuit. Asta mi-a spus îngerul. Asta crede și Maria. Și Doamne, Dumnezeul meu, asta vreau să cred și eu. Dar Tu cu siguranță mă înțelegi că nu-mi este ușor. Mi se pare atât... de... de... straniu.

Eu nu sunt obișnuit cu astfel de lucruri, Doamne. Sunt un biet tâmplar care nu fac altceva decât să asamblez niște scânduri, să șlefuiesc marginile ascuțite, să trasez cu echerul și să măsoar de două ori înainte să tai o dată. Nu mă dau în vânt după surprize, de aceea îmi place să cunosc planul dinainte de-a mă apuca de ceva.

Dar se pare că de data aceasta nu sunt eu designerul, nu-i așa? De data asta nu sunt decât o unealtă. Un ciocan în mâna Ta. Un cui între degetele Tale. O daltă în palma Ta. Planul acesta este al Tău, nu este al meu.

Ce nebunie din partea mea să Te iau la întrebări. Iartă-mi frământările. Încrederea nu este punctul meu forte, Doamne. Dar nici Tu nu ai pretins că va fi ușor, nu-i așa?

Încă ceva, Tată. Știi îngerul acela pe care mi l-ai trimis? Nu s-ar putea să mai trimiți unul? Dacă nu un înger, poate pe cineva dintre oameni? Nu cunosc pe nimeni pe aici, dar mi-ar prinde tare bine cineva care să-mi țină companie. Poate pe hangiu? Sau vreun drumeț? Chiar și un păstor.

Mă întreb dacă Iosif s-a rugat în felul acesta? Poate că da, poate că nu.

Dar tu probabil că te-ai rugat.

Ai fost și tu în locul lui Iosif. Prins la mijloc între ceea ce spune Dumnezeu și ceea ce ți s-ar părea logic. Ai făcut ce ți-a cerut, dar ai ajuns la un moment dat să te întrebi dacă Dumnezeu ți-a vorbit într-adevăr. Te-ai uitat spre cer ros de îndoieli și ai întrebat ce a întrebat și Iosif.

Ai întrebat dacă mai ești pe drumul cel bun. Ai întrebat dacă nu cumva trebuia s-o apuci spre stânga atunci când ai luat-o la dreapta. Și te-ai întrebat dacă există vreun plan în spatele a tot ceea ce se întâmplă. Lucrurile nu au decurs așa cum ți-ai imaginat tu.

Fiecare știm ce-nseamnă să bâjbâi noaptea, căutând o lumină. Nu în fața unui staul, ci probabil în fața unei săli de operații. Pe pietrișul de la marginea drumului. Pe gazonul îngrijit al cimitirului. Toți avem întrebările noastre. Toți am pus la îndoială planul lui Dumnezeu și ne-am întrebat de ce face Dumnezeu ceea ce face.

Cerul de deasupra Betleemului nu este singurul loc în care se aud plângerile unui pelerin derutat.

Și dacă te întrebi ceea ce Iosif s-a întrebat, te îndemn să faci și tu același lucru pe care l-a făcut el. Supune-te. Asta a făcut Iosif. S-a supus când a auzit chemarea îngerului. S-a supus când Maria i-a explicat situația. S-a supus când Dumnezeu l-a trimis.

Iosif s-a supus înaintea lui Dumnezeu.

S-a supus când cerul strălucea.

S-a supus când cerul era întunecat.

Nu a îngăduit nelămuririlor sale să se interpună în calea supunerii lui. Nu avea întreaga perspectivă, dar a făcut ceea ce ținea de el. Și-a închis atelierul de tâmplărie, și-a făcut bagajele și a plecat în altă țară. De ce? Pentru că asta i-a cerut Dumnezeu să facă.

Cât despre tine? Și tu ești în aceeași situație ca și Iosif, nici tu nu ai întreaga perspectivă. La fel ca el, partea ta este să vezi că Isus intră în universul tău. Și, la fel ca Iosif, ai de făcut o alegere: să te supui sau să nu te supui. Pentru că Iosif s-a supus, Dumnezeu S-a folosit de el ca să schimbe întreaga lume.

Poate Dumnezeu să Se folosească și de tine?

Dumnezeu caută și azi oameni ca și Iosif. Bărbați și femei care să aibă încredințarea că Dumnezeu încă mai lucrează în lumea asta. Oameni de rând care să slujească unui Dumnezeu extraordinar.

Vrei să fii unul dintre aceștia? Îl vei sluji... chiar și atunci când nu înțelegi?

O, nu, cerul de deasupra Betleemului nu este singurul loc unde s-au auzit rugăciunile unei inimi sincere. Și chiar dacă poate Dumnezeu nu a răspuns la toate întrebările lui Iosif, i-a răspuns însă la cea mai importantă: „Mai ești lângă mine, Doamne?“ iar răspunsul a venit cu primul scâncet al Pruncului divin.

„Da. Da, Iosife, sunt cu tine.“

Sunt atâtea întrebări legate de Biblie la care vom primi răspuns abia în clipa când vom ajunge acasă. Nenumărate goluri și instantanee. Vom mai murmura de destul de multe ori: „Mă întreb dacă...“

Însă nedumerirea noastră nu va cuprinde niciodată întrebări de felul: „Îi pasă lui Dumnezeu de noi?“ „Avem vreo valoare în ochii Lui?“ „Își mai iubește Dumnezeu copiii?“

Pe fața mică a Copilașului nou-născut în iesle se citește răspunsul Său afirmativ.

Da, păcatele tale sunt iertate.

Da, numele tău este scris în cer.

Da. Moartea a fost înfrântă.

Da, Dumnezeu a pășit în lumea ta.

Emanuel. Dumnezeu este cu noi.

PENTRU MEDITAȚIE ȘI DEZBATERI

1. Prezintă o situație în care ai ajuns să fii prins la mijloc între ceea ce Dumnezeu îți cerea și ceea ce ți se părea ție logic.
  2. Care este legătura dintre supunerea noastră și călăuzirea divină? De ce crezi că nu are niciun rost să-I ceri lui Dumnezeu călăuzire în viață atâta vreme cât tu încalci deliberat anumite cerințe ale Scripturii?
  3. Ce situații de viață au stârnit în tine întrebarea: „De ce lucrează Dumnezeu în felul acesta?”
  4. În general, ce efect are asupra comportamentului îndoiala ta în ce privește implicarea lui Dumnezeu în propria-ți viață ori în anumite circumstanțe? Există cumva un tipar deja stabilit?
  5. Citește Evrei 3:12-19. Ce sfat ni se dă în versetul 13 care să ne ajute să ne supunem lui Dumnezeu? Observă legătura strânsă dintre supunere și credință din versetele 18 și 19. Care este aceasta?
-